

Sygn. akt IV U 206/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Lipińska

Protokolant: stażysta Sylwia Dymańska

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania B. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 10 stycznia 2013 roku nr (...)

w sprawie B. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się B. A. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 13 września 2012 roku do 2 sierpnia 2014 roku.

Sygn. akt IV U 206/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 11 września 2013 r.

Decyzją z dnia 10 stycznia 2013 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił B. A. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 2 stycznia 2013 r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od tej decyzji wniósł B. A., zarzucając, iż nie zgadza się z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS w K. z dnia 2 stycznia 2013 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że odwołujący B. A., urodzony (...), ma wyuczony zawód elektromontera, a ostatnio wykonywał pracę jako dozorca. Obecnie nie pracuje, do 02.08.2012 r. otrzymywał wynagrodzenie chorobowe.

Decyzją z dnia 2 grudnia 2009 roku ZUS odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Odwołanie ubezpieczonego od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 30

listopada 2010 r. (sygn. akt IV U 1223/09). Apelacja od powyższego wyroku wniesiona przez B. A. wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 kwietnia 2011 r. (sygn. akt III AUa 112/11) została oddalona.

W dniu 13 września 2012 r. odwołujący wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jakiemu uległ w dniu 26 stycznia 2012 r.

Organ rentowy w piśmie z dnia 19 września poinformował wnioskodawcę, iż termin rozpatrzenia wniosku o rentę wypadkową ulega przesunięciu z uwagi na toczące się postępowanie w sprawie o uznanie za wypadek przy pracy zdarzenia z dnia 26 stycznia 2012 r.

Następnie pismem z dnia 19 listopada 2012 r. ubezpieczony poinformował, aby rozpatrzyć także wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 5 grudnia 2012 r. ubezpieczony został uznany za częściowo niezdolnego do pracy okresowo do 31 maja 2013 r., z ustaleniem, że niezdolność ta powstała od wyczerpania zasiłku chorobowego.

Wobec powyższego orzeczenia lekarza orzecznika został zgłoszony zarzut wadliwości na podstawie art. 14 ust. 2d ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Z 2009 r. Nr 153, pod (...) ze zm.).

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 stycznia 2013 r. (...) Oddział w T. odmówił B. A. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 2 stycznia 2013 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest zdolny do pracy.

(okoliczności bezsporne)

Sąd Okręgowy ustalił ponadto następujący stan faktyczny sprawy:

Lekarz Orzecznik ZUS w opinii lekarskiej z dnia 5 grudnia 2012 r. rozpoznał u odwołującego się:

- chorobę niedokrwienną serca pod postacią dusznicy bolesnej II st CCC,
- stan po przebyciu zawału sefcasciany przedniej z uniesieniem ST/ (...) w dniu 26.01.2012 r. oraz po następnym leczeniu inwazyjnym,
- nadciśnienie tętnicze, II st. (...) niewyrównana upośledzona tolerancja glukozy,
- nikotynizm,
- mózgowo porażenie dziecięce z utrzymującym się niedowładem spastycznym stopy prawej,
- stan po leczeniu operacyjnym ścięgna A. po prawej,
- zaburzenia lipidowe, obustronne ostrogi piętowe

oraz stwierdził, iż wnioskodawca:

- jest częściowo niezdolny do pracy do 31 maja 2013 r.,
- data powstania częściowej niezdolności do pracy: od wyczerpania zasiłku chorobowego,
- celowe jest przeprowadzenie rehabilitacji leczniczej w zakresie układu krążenia w systemie stacjonarnym.

Na skutek zgłoszonego zarzutu wadliwości, sprawa skierowana została do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 2 stycznia 2013 r., rozpoznała u odwołującego się:

- (...), stan po zawale (...) i P. (...).2012,
- nadciśnienie tętnicze II okres.,
- mózgowo porażenie dziecięce z niedowładem połowicznym stopy prawej,
- stan po leczeniu operacyjnym ścięgna A. po stronie prawej,
- przewlekły zespół bólowy lędźwiowy, dyskopatia L5/S1 i L4/L5

i ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Orzeczenie Komisji Lekarskiej legło u podstaw wydania zaskarżonej decyzji.

dowód:

- orzeczenie Lekarza Orzecznika z dnia 5.12.2012 r.- k. 15 akt ZUS,
- orzeczenia Komisji Lekarskiej z dnia 2.01.2013 r.- k. 21 akt ZUS,

W celu stwierdzenia czy i w jakim stopniu odwołujący jest niezdolny do pracy, czy istniejąca poprzednio częściowa niezdolność do pracy ustała oraz czy nastąpiła poprawa jego stanu zdrowia i na czym polega, jak również kiedy powstała niezdolność do pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: lek. med. P. M.- specjalisty kardiologa, lek. med. J. S.- specjalisty chirurga ortopedy- traumatologa, lek. med. E. W.- Z.- specjalisty chorób wewnętrznych i (...)Składnia- specjalisty neurologa.

W pisemnej opinii z dnia 16 lipca 2013 r. biegli sądowi kardiolog, chirurg ortopeda- traumatolog, specjalista chorób wewnętrznych i neurolog zdiagnozowali u odwołującego:

- przebyty zawał serca leczony pierwotną angioplastyką gałęzi międzykomorowej przedniej (26.01.2012 r.),
- przewlekłą chorobę niedokrwienną serca,
- nadciśnienie tętnicze 3 stopnia,
- upośledzoną tolerancję glukozy,
- niedowład połowiczny ośrodkowy prawostronny,
- stan po operacyjnym leczeniu ścięgna A. po stronie prawej,
- przewlekły zespół bólowy kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowych.

W oparciu o przeprowadzone badanie oraz wyniki badań specjalistycznych uznali, że odwołujący jest niezdolny do pracy zarobkowej częściowo, okresowo okres 2 lat od daty wyczerpania zasłku chorobowego. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

W uzasadnieniu opinii podali, że badany po przebytych zawale mięśnia sercowego leczonym pierwotną angioplastyką lewej tętnicy wieńcowej z implantacją stentu (26.01.2012 r.) z powodu narastających dolegliwości dławicowych hospitalizowany w maju 2013 r. w Oddziale Kardiologii Inwazyjnej w T.. Wykonana kontrolna koronografia wykazała niedrożność tętnicy międzykomorowej przedniej w miejscu implantowanego stentu oraz krytycznie zwężoną ok. 90% prawą tętnicę wieńcową. Z trzech głównych tętnic wieńcowych jedna jest niedrożna, druga krytycznie zwężona, a jedynie trzecie naczynie tj. tętnica okalająca nie wykazują istotnych zmian miażdżycowych. Nie może więc budzić wątpliwości fakt, że odwołujący się jest niezdolny do pracy.

W badaniu neurologicznym stwierdza się ośrodkowy niedowład połowiczny prawostronny większy w dystalnych partiach kończyny dolnej z wygórowaniem odruchów głębokich po stronie prawej oraz upośledzeniem funkcji zdjęciowej prawej dłoni z zachowaną funkcją chwytną.

Chory po operacyjnym leczeniu ścięgna A. prawego ze skróceniem prawej kończyny dolnej o ok. 1 cm, chód lekko utykający na prawą kończynę dolną, ograniczenie ruchomości w prawym stawie biodrowym odwodzenia i rotacji zewnętrznej. Schorzenia narządu ruchu upośledzają sprawność chorego jednak główną przyczyną niezdolności do pracy są schorzenia kardiologiczne.

Za początek powstania niezdolności do pracy należy przyjąć datę wyczerpania zasiłku chorobowego podobnie jak to zrobił Lekarz Orzecznik ZUS rozpatrujący sprawę w pierwszej instancji 05.12.2012 r. Przebieg choroby skarżącego tj. okluzja uprzednio wszczepionego stentu stwierdzona w maju 2013 r. jest konsekwencją przebytego w styczniu 2012 r. zawału serca i wynikającego z tego leczenia.

dowód:

- opinia sądowo- lekarska z dnia 16.07.2013 r.- k. 18-19,

Do powyższej opinii żadna ze stron nie wniosła zarzutów.

Sąd w całości podzielił opinię biegłych sądowych kardiologa, neurologa i specjalisty chorób wewnętrznych, specjalisty chirurga ortopedy - traumatologa uznając, że zawiera ona kompleksową i wyczerpującą ocenę stanu organizmu odwołującego, a nadto uwzględnia wpływ rozpoznanych u niego schorzeń na zdolność do pracy. Sąd uznał, iż charakterystyka schorzeń została przez biegłych oceniona prawidłowo z punktu widzenia zasad logiki, przy wykorzystaniu wiedzy specjalistycznej popartej doświadczeniem osób sporządzających opinię. Dlatego też, Sąd podzielił wnioski kardiologa, neurologa, specjalisty chorób wewnętrznych i specjalisty chirurga ortopedy - traumatologa odnośnie niezdolności do pracy zarobkowej częściowo, okresowo na okres 2 lat od daty wyczerpania zasiłku chorobowego.

Żadna ze stron opinii tej nie kwestionowała.

Uwzględniając powyższe, na podstawie tej właśnie opinii, ocenionej pozytywnie, zgodnie z kryteriami zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłych, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków, Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd uznał za bezsporne, gdyż nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Istotą sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy i w jakim stopniu odwołujący B. A. jest niezdolny do pracy oraz kiedy powstała niezdolność do pracy.

Zgodnie z treścią art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z dyspozycją art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

W myśl ust. 2 powołanego artykułu, całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast stosownie do ust. 3, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Równocześnie, stosownie do treści art. 13 ust. 1 ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania tej zdolności uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy.

Jak wynika z wydanej w niniejszej sprawie opinii biegłych sądowych kardiologa, chirurga ortopedy- traumatologa, specjalisty chorób wewnętrznych i neurologa, odwołujący, pomimo stwierdzonych u niego schorzeń w postaci: przebytego zawału serca, przewlekłej choroby niedokrwiennej serca, nadciśnienia tętniczego 3 stopnia, upośledzenia tolerancji glukozy, niedowładu połowicznego ośrodkowego prawostronnego, stanu po operacyjnym leczeniu ścięgna A. po stronie prawej, przewlekłego zespołu bólowego kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowych, odwołujący się jest osobą niezdolną do pracy zarobkowej częściowo, okresowo na okres 2 lat od daty wyczerpania zasiłku chorobowego.

Tym samym, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 13 września 2012 r. (daty złożenia wniosku) do 2 sierpnia 2014 r.